

VRAAG & ANTWOORD

DANY GROSEMANS
DIERENGEDRAGSTHERAPEUT

'Beste Mijnheer Grosemans, Ik heb mijn hele leven honden gehad, maar die honden bleven overdag, als mijn man en ik gaan werken waren, in een kennel buiten. Na het overlijden van mijn man heb ik van mijn kinderen een pup cadeau gekregen. Die hond woont binnen. 24 uur op 24 en hij kan doen en laten waar hij zin in heeft. Hij is mij echter al een paar keer ontsnapt langs de achterdeur toen ik zelf naar binnen of buiten ging. Ik heb hem dan maar aan een kettinkje vastgemaakt in de keuken. Als mijn kleinkinderen dit zien, zijn ze boos omdat ik de hond niet vrij laat lopen. Mijn dochter zegt dat de hond zal kwaad worden op mij zodra hij volwassen is en zegt dat ik veel beter een bench zou kopen. Maar ik ben er tegen dat een hond in zo'n klein kooitje zit in mijn huis. Kunt u mij advies geven in deze materie?'

ADRIENNE DEBAERDEMAKER uit Malsbroek

Je pup de huisregels aanleren

Beste mevrouw Debaerdemake, er zijn een paar dingen in je verhaal waar ik iets zou willen over zeggen. In eerste instantie is het zo dat je niet mag verwachten dat een pup vanzelf weet hoe hij zich hoort te gedragen. Een hond is niet helderziend en kan je gedachten niet lezen. Iemand zal het hem moeten leren. Dit houdt in dat iemand zich zal moeten bezighouden met de puppy. In jouw geval is er geen keuze. Jij bent de persoon die de puppy zal moeten opvoeden. Maar ik neem aan dat je niet elke dag, 24 uur per dag, de mogelijkheid en de zin hebt om alleen maar met je hond bezig te zijn. Op de momenten dat je geen tijd hebt voor zijn opvoeding is het geen goed idee hem zijn vrijheid te geven in huis. Het gedrag van een puppy of een jonge hond is immers onvoorspelbaar en wisselend. Zolang hij geen vastheid in zijn gedragin-

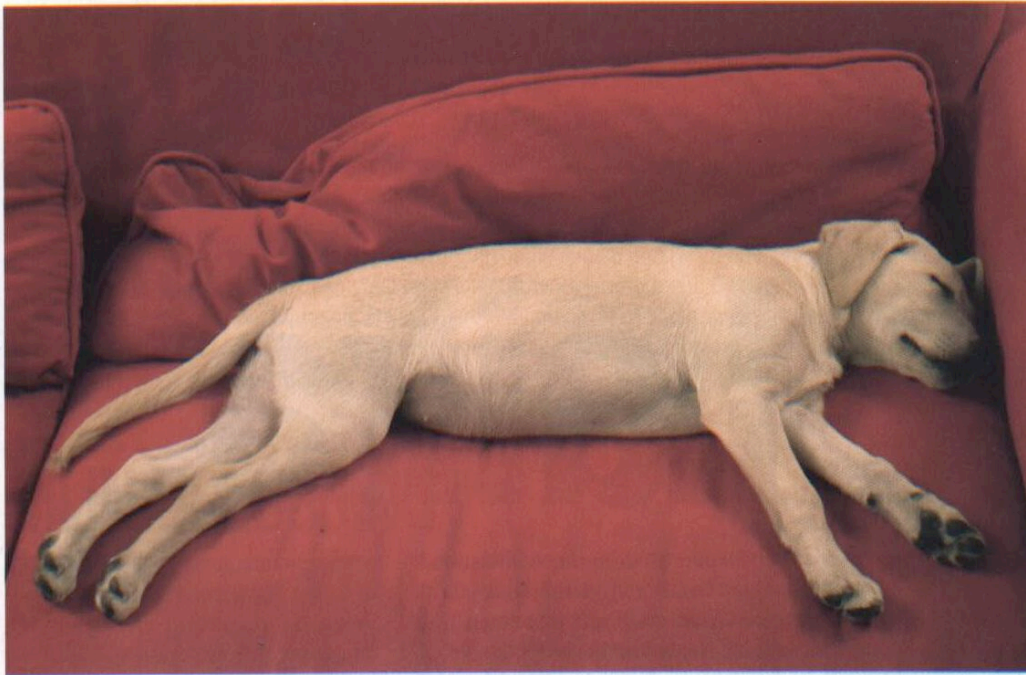
gen heeft en je niet zeker bent dat het goede gedrag dat je hem aangeleerd hebt ook echt het enige gedrag is dat hij zal vertonen, kan je hem best niet de vrijheid geven in huis.

Op momenten dat je bijvoorbeeld slaapt, of druk bezig bent met huishoudelijke taken, of je aandacht niet exclusief voor de hond kan voorbehouden omdat er bijvoorbeeld bezoek is, of je even naar de badkamer of naar het toilet moet, of als je de deur uit moet om boodschappen te doen, heb je een aantal mogelijkheden: je kan ervoor kiezen om de hond in een **aparte kamer** te zetten die je speciaal daarvoor reserveert. Deze plaats moet zo aangepast zijn dat de hond er niets kan kapotmaken of er zichzelf kan verwonden. Mocht je de buitenren van de vorige honden nog hebben, dan zou je er bijvoorbeeld kunnen voor kiezen deze weer te gebruiken. Maar je kan daar dus net zo

goed een kamer binnenshuis voor reserveren.

APARTE RUIMTE

Als je zorgt dat het een voor honden veilige omgeving is, is het niet belangrijk hoe je hond zich in die specifieke kamer gedraagt. Een hond is immers een **situatieve leerling**. Dat houdt in dat zijn gedrag ook gelinkt is aan een bepaalde plaats. Net al bij mensen, trouwens. Ik betrap mijzelf er bijvoorbeeld op dat ik, waar ter wereld ik ook maar in een kerk kom, ik op een fluisterende toon spreek. Dit is in mijn opvoeding zo aangeleerd. Iemand heeft mij geleerd dat ik mij zo moet gedragen in een kerk. Hetzelfde gedrag heb ik in een bibliotheek. Ook daar ben ik geneigd met een stille stem te spreken, alleen maar omdat dit gedrag gelinkt is aan deze omgeving. Al je dus wilt dat je hond zich de rest van zijn leven rustig

ben gegeven om zonder toezicht in huis rond te lopen. Er is niets mis mee als je binnenshuis de vrijheid van je hond beperkt. Je kan hem leren dat hij een eigen 'plaats' heeft. Dit kan een hondenmand, een hondenbrits, een mat, of een kamerkennel zijn. Het is immers veel gemakkelijker een hond in het oog te houden als hij rustig op één plaats blijft. Ideale momenten om hem dit te leren is terwijl je naar je favoriete tv-programma kijkt. Leg het matje of de mand van de hond vóór het televisietoestel. Je kan hem dan in het oog houden terwijl je zelf toch tv kijkt. Of leer hem

gedraagt in je woonkamer, zal je hem moeten aanleren zich daar rustig te gedragen. Je kan hem dat niet leren door hem zijn zin te laten doen. Als je het aan de verbeelding van je hond overlaat om uit te vinden hoe hij zich moet gedragen, zal hij niet het gedrag vertonen dat je wenst. Daarom dat het geen slecht idee is hem alleen maar onder jouw toezicht in je huiskamer te laten.

Je kan hem leren dat als hij in je woonvertrekken komt, hij zelf niet meer kan kiezen hoe hij zich daar kan en mag gedragen. Je moet hem daar huisregels aanleren en hem duidelijk maken dat die moeten gerespecteerd worden. Laat hem dus alleen maar in je woonvertrekken als je de tijd, de kans en de bereidheid hebt om de hond de huisregels aan te leren. Je kan je hond geen boek geven waarin hij het zichzelf kan leren, je kan hem niet naar een cursus sturen, je kan hem niet, net zoals met kinderen, 8 uren per dag naar een school sturen waar andere hem manieren aanleren, u kan hem niet naar een opvoedend tv-programma laten kijken, een website met opvoedingstips laten bekijken... Om je hond duidelijk te maken welk gedrag je van hem wilt en welke huisregels er bij jou moeten gerespecteerd worden, zal je hem geen ander keuze mogen laten.

DE HUISREGELS

Laat je toe dat kinderen voetballen in je keuken, elkaar op de fiets door het huis achtervolgen, met hun vuile schoenen binnenkomen, of een kampvuur maken op je zolder? Net zoals kinderen niet alles mogen en er hun duidelijk gemaakt moet

worden hoe ze zich, afhankelijk van de plaats waar ze zich bevinden, moeten gedragen, kan dat ook met honden. Je wilt wel dat je hond springt, loopt, met zijn bal stoeit, gaten graaft, takken kapotbijt en nog van dat alles, maar het is geen goede opvoeding als je hem dat altijd en overal, ook binnenshuis, toelaat.

Huisregels bepalen hoe de hond zich hoort te gedragen in huis.

Ze kunnen best opgeschreven worden. Dit lijstje moet dan op een plaats opgehangen worden waar iedereen ze kan opmerken. Immers: **iedereen** die de hond in huis laat, moet ervoor zorgen dat deze regels opgevolgd worden. Huisregels moeten iets vertellen over waar de hond zoal mag verblijven (mag hij overal in huis?), hoe hij zich hoort te gedragen (mag hij opspringen? Ook bij bezoek?), hoe jij wilt dat hij zich gedraagt als hij alleen thuis is (wat mag hij kapotbijten?)...

Voorbeelden:

1. De hond mag niet op tafel.
2. De hond mag niet opspringen om mensen te begroeten.
3. De hond moet in de ... blijven als hij alleen gelaten wordt.
4. De hond krijgt de kans zich uit te leven tijdens de dagelijkse wandeling van ... u tot ... u.
5. Als de bazin tv kijkt of stilzit, moet de hond ... doen.
6. ...

ZIJN VRIJHEID BEPERKEN

In heel veel situaties waar mensen mijn advies vragen omdat hun hond probleemgedrag vertoont, merk ik dat de eigenaars hun puppy veel te vroeg de vrijheid heb-

naast u te liggen als u aan tafel zit of als u aan een bureau werkt. Op die manier kan je met een minimum aan inspanning je hond toch in het oog houden. Mocht het je toch te veel hersenpijniging kosten hem in het oog te houden, doe hem dan aan een leiband. Je kan deze aan je broeksriem vastmaken en op die manier de puppy overal met je meenemen. Je kan hem aan je voeten laten liggen, maar evengoed kan je de leiband aan een haak in de muur vastmaken, of hem aan een meubelstuk vastbinden in de kamer waar je ook bent. Maar alleen maar als je zelf ook in die kamer bent, natuurlijk. En mevrouw Debaerdemaker, uw dochter heeft gelijk. Je kan je hond ook in een bench of in een kamerkennel onderbrengen. Een kamerkennel is een opvouwbare kooi die je van kamer tot kamer met je kan meedragen. Het voordeel hiervan is ook dat je deze kennel kan opvouwen, hem met de auto kan transporteren, en je puppy ook bij vrienden en kennissen of op vakantie over zijn eigen veilig en vertrouwde verblijf kan beschikken.

Je kan dus zelf kiezen welke van deze mogelijkheden je in jouw situatie gebruikt. Er is één grote beperking: je moet steeds voor ogen houden dat deze oplossingen alleen maar **kortetermijnoplossingen** zijn.

Het is totaal onverantwoord als mensen hun hond overdag gedurende een lange periode opsluiten in een bench of in een kamerkennel.

DANY GROSEMANS - DIERENGEDRAGSTHERAPEUT